

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτής Ν. Αχαΐας

ΠΛΑΘ	3771
11 ΑΠΡ. 2013	

ΑΝΑΦΟΡΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΥΠΟΥΡΓΟ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Θέμα: «παρέμβαση Οικολογικής Δυτικής Ε Ελλάδος για καταστροφές στην Αιγιαλεία »

Σχετικά με το δημοσίευμα της εφημερίδας «ΑΙΓΙΟΧΟΣ» (28/3/2013) που αφορά παρέμβαση της ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ και τις ζημιές που έχουν προκληθεί στο παραλιακό «μέτωπο» της Αιγάλειας μετά από πρόσφατη κακοκαιρία αλλά και την απόληψη των αδρανών υλικών,

Ο αναφέρων Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

«Ακτές Αιγιάλειας: δεν φταίει ο κακός (μας) ο καιρός»

Παρέμβαση από την Οικολογική Δυτική Ελλάδα

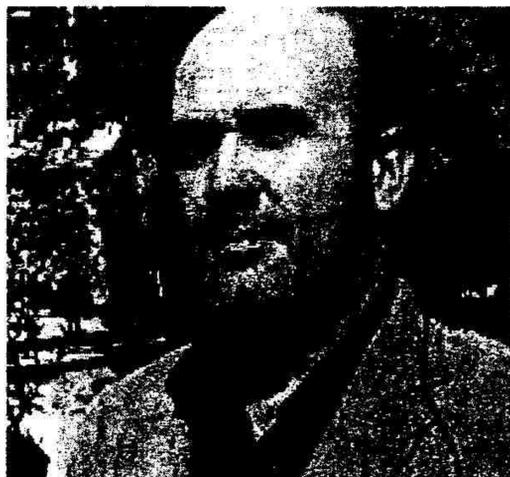
Με αφορμή τις πλημμύρες και τις καταστροφές στο παραλιακό μέτωπο του Αιγίου ο Αιγιαλέας περιφερειακός σύμβουλος (επικεφαλής της Οικολογικής Δυτικής Ελλάδας) προέβη στην κάτωθι δήλωση: «Τα «αδρανή υλικά» των ποταμών πρέπει να φτάσουν στον προορισμό τους, στις ακτές - και όχι σε μάντρες οικοδομικών υλικών.»

Για τις καταστροφές στις εκτεθειμένες στο Νοτιοανατολικό άνεμο παραλίες της Αιγιάλειας δεν φταίειη κακοκαιρία. «Κακοκαιρίες» πάντα υπήρχαν - αν και οι νοτιάδες θα γίνουν περισσότεροι στο μέλλον.

Αιτία είναι αποκλειστικά η διάβρωση των ακτών της Αιγιάλειας - ο υπ' αριθμόν Ένα κίνδυνος για την ευημερία ολόκληρου του Δήμου και με αθροιστικό κόστος δισεκατομμυρίων ευρώ για τις επόμενες δεκαετίες.

Βασική αιτία για τη διάβρωση είναι η απόληψη «αδρανών» υλικών και άλλες παρεμβάσεις στα ποτάμια, που στερούν από τις ακτές το δομικό τους υλικό. Χωρίς αυτό το υλικό, η δράση των κυμάτων διαβρώνει τις ακτές.

Χωρίς αυτό το υλικό δεν υπάρχει ελπίδα. Η κατάσταση είναι απελπιστική και σε μερικά χρόνια, στο μεγαλύτερο τμήμα από Αιγείρα μέχρι Λαμπίρι η παραλία θα έχει χαθεί. Εκτός από

το να περιμένουμε τη μελέτη της Περιφέρειας για την αντιμετώπιση της διάβρωσης και εκτός από άλλες μακροπρόθεσμες δράσεις, πρέπει οπωσδήποτε να ανακτήσουμε το υλικό που χτίζει τις ακτές. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει

να σταματήσει κάθε απόληψη «αδρανών» από τα ποτάμια. Θυμίζουμε ότι αυτή συνεχίζεται τουλάχιστον σε Κράθη, Σελινούντα και Μεγανείτη.

Επιπλέον, στις όχθες των ποταμών υπάρχουν πολύ μεγάλες ποσότητες «αδρανών» που έχουν αποθηκευτεί για να πωληθούν. Μια παρόχθια βόλτα σε Κράθη, Κερυνίτη, Σελινούντα, Μεγανείτη, Φοίνικα δείχνει τον παραλογισμό: χιλιάδες τόνοι υλικού που έχει κλαπεί από τα ποτάμια αναμένει σωρευμένο για πώληση, τη στιγμή που στις ακτές ζούμε μια τραγωδία.

Σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης, δεν πρέπει αυτό το υλικό να χρησιμοποιηθεί εκεί που χρειάζεται και είναι ο φυσικός προορισμός του;»

